

BEGINSELVERKLARING
VAN HET
NATIONAAL COMITÉ VAN ACTIE
TOT WIJZIGING VAN HET
VERDRAG MET BELGIË

N-B

154
P
C 44

BIBLIOTHEEK VAN HET VREDESPALEIS

090000 0347381 7

NATIONAAL COMITÉ VAN ACTIE TOT WIJZIGING VAN HET VERDRAG MET BELGIË

1837

VERKLARING.

Bij Koninklijke Boodschap van 28 April 1925 is aan de Tweede Kamer een wetsontwerp aangeboden tot goedkeuring van een Verdrag op 3 April te voren gesloten tusschen de Ministers van Buitenlandsche Zaken van Nederland en België, ter herziening van eenige bepalingen van dat van 19 April 1839.

Ratificatie van dit Verdrag naar zijn huidigen inhoud achten wij in strijd met 's lands belang. Het worde niet bekrachtigd dan na ingrijpende wijziging.

Wij plaatsen ons bij onze bestrijding op zuiver nationaal standpunt, met uitsluiting van elke partij-overweging.

Het is ook onze wensch met België in goede nabuurschap te leven. Met de economische moeilijkheden, welke uit de ligging van België ten opzichte van Nederland voortspruiten, worde rekening gehouden.

Wij verzetten er ons niet tegen, dat ter verbetering van verbindingen tusschen gedeelten van België onderling van Nederlandsch grondgebied gebruik worde gemaakt.

Antwerpen's bloei getuigt, dat Nederland tot dusver aan de ontwikkeling van zijn havenverkeer geen belemmering in den weg heeft gelegd. Van Nederland daarom mag worden verwacht, dit evenmin in de toekomst te doen.

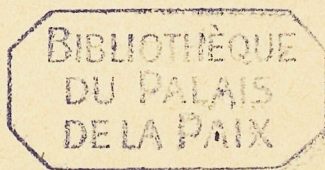
Het Verdrag naar zijn huidigen inhoud gaat verder. Het roept onze medewerking in om België kunstmatig te bevoordeelen ten koste van ons eigen land. Verzet hiertegen is Nederland's plicht.

De voornaamste bezwaren tegen den huidigen inhoud van het Verdrag zijn :

- I. Ten aanzien van de Schelde wordt als hoofdbeginsel aangenomen, dat de bevaarbaarheid van den stroom te allen tijde zal moeten beantwoorden aan de eischen door den vooruitgang van den scheepsbouw en de toeneming der scheepvaart gesteld. Een voorbehoud ter verzekering der waterstaatsbelangen van Zeeland wordt niet gemaakt, hoewel te voorzien is, dat bij sterke opdrijving der eischen van de Antwerpsche scheepvaart deze met levensbelangen van Zeeland in strijd zullen geraken. Te meer trekt dit de aandacht, daar, blijkens de Toelichtende Memorie, in het geval van het kanaal Gent—Terneuzen de Commissie van beheer wèl verplicht zal zijn met de belangen der oeverbevolking rekening te houden. De bevoegdheid der Nederlandsch-Belgische commissie aan welke het Verdrag het Scheldebeheer opdraagt is buitensporig. Zij is gerechtigd tot verleggingen en doorsnijdingen zelfs landwaarts van de bandijken en het stopzetten van werken ondernomen in het belang der oeververdediging van Zeeland. Verleent de Nederlandsche regeering hiertoe hare medewerking niet, dan zal een internationaal scheidsgerecht beslissen, 't welk tot richtsnoer zal hebben een tekst die uitsluitend met Belgische belangen rekening houdt.

- II. Het Verdrag legt Nederland de verplichting op, de vaargeul in de Westerschelde in een staat te houden, gelijkwaardig aan dien welke is aangegeven op eene kaart die bij het wetsontwerp niet is overgelegd. Deze regeling doet ons verantwoordelijk zijn voor een bezwaarlijk en grillig vaarwater, en legt de Nederlandsche schatkist onbegrensde verplichtingen op.

- III. De verplichting wordt aanvaard, in de kosten der toekomstige verbetering van de vaargeul naar Antwerpen een nader tusschen de regeeringen overeen te komen deel te dragen. Bij elke verbetering, die een aan zijn toegang naar zee steeds hooger eischen stellende buitenlandsche haven zal mogen verlangen, zal Nederland voor de keus staan, hetzij vermoedelijk belangrijke bijdragen in geld toe te zeggen, hetzij het odium op zich te laden eener weigering van of bekniibling op hetgeen in het algemeen reeds als plicht is aanvaard.

- IV. Het Verdrag bepaalt, dat de Schelde voortdurend vrij zal zijn voor schepen van alle naties, uitgezonderd oorlogsschepen. Volgens de Toelichtende Memorie evenwel regelt het Verdrag niets omtrent de doorvaart van Belgische oorlogsschepen. Het behoort buiten allen twijfel te worden gesteld, aan welke elders te vinden bepalingen België te dezen aanzien erkent te zijn onderworpen.
- V. Ontoelaatbaar is de bepaling, dat vaartuigen, komende van of varende naar Belgische havens, tijdens hun doorvaart op de Schelde nimmer aan eenig onderzoek, welk dan ook, vanwege de Nederlandsche autoriteiten onderworpen zullen zijn.
- VI. De regeling betreffende de loodsgelden is kennelijk eenzijdig opgesteld ter vermindering der concurrentie-mogelijkheid van Nederlandsche met Belgische havens.
- VII. De Nederlandsche haven Ter Neuzen wordt niet hersteld in de positie die zij tot 1914 gedurende 40 achtereenvolgende jaren ingenomen heeft, en dit terwijl het Verdrag nagenoeg geheel bestaat uit eene reeks voor ons land in meerdere of mindere mate bezwarende bepalingen ten behoeve der Belgische havens Antwerpen en Gent.
- VIII. De volgens het Verdrag op kosten van Nederland en België aan te leggen groote scheepvaartweg Antwerpen—Moerdijk komt noch op juridische, noch op moreele gronden België toe. Zij zal ernstig nadeel toebrengen aan onze havens, daar zij het Rijnverkeer in nog sterkere mate kunstmatig zal afleiden naar Antwerpen dan nu reeds het geval is door vrijstelling van de surtaxe d'entrepôt, vrij sleepen, enz.
- IX. De groote scheepvaartweg Antwerpen—Ruhrort met toevoerkanalen beginnende te Maastricht en te Maasbracht zal groote voordeelen, welke verwacht mogen worden van den in aanleg zijnden nationalen scheepvaartweg Maastricht—Waal, te niet doen. Over het Antwerpen—Ruhrort-kanaal worde niet beslist dan op grond der resultaten van eene be-

hoorlijke studie der voor- en nadeelen daaraan verbonden voor de drie betrokken landen, aan de hand van een uitgewerkt project, zooals dit in dergelijke gevallen tot nu toe te doen gebruikelijk is. Toe te stemmen dat Nederland in de kosten zal bijdragen van een buitengewoon belangrijk werk dat zelfs nog niet in ontwerp bekend, laat staan beoordeeld is, komt ons voor in strijd te zijn met een ernstige behartiging van 's lands belang.

- X. Door de onduidelijkheden en onbillijkheden van het Verdrag, de te uitgebreide bevoegdheid der Commissie van beheer voor de Schelde, de verplichting de vaargeul in de Westerschelde in een staat te houden gelijkwaardig aan een norm welks redelijkheid men aan beoordeeling schijnt te willen onttrekken, de onbegrensde lasten die het Verdrag oplegt maar tevens naar de toekomst verschuift, wordt de zoo gewenschte goede verstandhouding tusschen Nederland en België meer bedreigd dan bevorderd.

UTRECHT, 31 October 1925.

HET NATIONAAL COMITÉ VAN ACTIE.

